

7/7/1929.

Φ. 10.

Ἐφημερίς
 ποῦ διαβάξεις κι' ἀπορεῖς
 θὰ βγαίνη πάντα τὸ πρῶτ' ἐκάστης Κυριακῆς
 κι' ὁ Ἄρβας θὰ ν' ὑπεύθυνος συντάκτης κι' ἰδρυτῆς

Ἔτος πρῶτον ἀριθμοῦμεν κι' εἰς τὰς Πάτρας κατοικοῦμεν	Ἔτος χίλια κι' ἑννηακόσια κι' εἴκοσι κι' ἑννῆά καὶ τοῦ φίλου Ζαβιτσάνου μιὰ, δυὸ, τρεῖς καὶ ζαβονιά	φύλλον δέκα μ' ἀριθμὸν καὶ δικὸν μας Ἰπυργὸν
--	--	---

Εἰς δραχμὰς πενήντα μόνον τὴν τοῦ ἔτους συνδρομὴν
 κι' εἴκοσ' πέντε τ' ἑξαμήνου καθορίσαμεν τιμὴν
 γιὰ τὰ ξένα μέρη ὅμως δυὸ δολλάρια, κι' αὐτὰ
 εἰς τὸ χέρι ἀπ' τὸν καθένα καταβάλλονται μπροστὰ
 Ἐπιστολάς καὶ συνδρομάς
 προσωπικῶς μόνον σ' ἐμὰς

Τοῦ καθε φύλλου ἡ τιμὴ εἶναι μονάχα μιὰ δραχμὴ	Ἰουλίου μηνὸς ἑπτὰ κι' ὄλο κρίσις στὰ λεπτά
---	--

**Τοῦ Δευτέρη ἡ μιλιὰ
 ὄσο πάει καὶ δυναμώνει
 κι' ὄσο βλέπει τὴ φωλιὰ
 κλαίει, ποῦ τοῦφυγε τ' ἀηδόνη!!!**

Παραιτήσεις καὶ δηλώσεις πεθαμένοι, ζωντανοί,
 ὅλοι ἀκούσατε χαζοὶ
 καὶ φωνάξετε μαζῆ
 εἰς στὸν πλάνο
 Ζαβιτσάνο,
 ποῦ μᾶς ἔκανε τὸ νάνο
 κι' ὅμως, ἀβέ βου κομπρὶ;
 ἔχει πρῶτης προκοπὴ
 «Ζαβιτσάνο! μου διότι
 ὄλα εἶναι «μ α τ α ι ὀ τ η;»
 τρέχα ἀμέσως στὸν Κομπότη
 νά σοῦ δώση τοῦ Δεσπότη
 τὴν ἀγία πατερίτσα
 νά σοῦ φύγουν τὰ καπρίτσα
 καὶ νά πάψ' ἡ τόση λίμα,
 ποῦ ἀκούεται... τί κρῖμα
 κι' ἐπειδὴ ὁ τωρινὸς
 ὁ ταλαίπωρος καιρὸς
 δὲν τὸν βλέπω νᾶν' καλὸς,
 ἔλα, πᾶψε! παντελῶς...
 Μεῖνε, ὡς ἦσουν Ζαβιτσάνος
 καὶ μὴ γίνεσαι ζητιάνος,
 ἀδελφέ μου. κανενὸς!

Πολυστέναατες δηλώσεις, ὅλοι, ἀκούσατε, χαζοί,
 μὰ κι' ἐπιστολάς μαζῆ
 κι' ὠραίας ἀπαντήσεις
 γιὰ τὰς τόσας ἀπαιτήσεις,

ποῦχαν' μέσα αἱ παραιτήσεις
 κι' εἶδαμ' ἀβέ βου κομπρὶ;
 μέ δηλώσεις θελκτικὰς,
 μὰ καὶ ἔπα.νετικὰς
 καὶ τῶν δυὸ τὴν προκοπὴ
 κι' ἡ «Καμπάνα» καίει λιβάνι
 καὶ μνημόσυνο τοὺς κάνει
 ἐπαινῶντας καὶ τοὺς δυὸ
 ποῦναι ἰσορροπημένοι
 ἀλλὰ κι' εὐχαιστημένοι
 ποῦ γινήκαμεν ἀηδία
 κι' ἀγνωρίστων! κατοικία....
 καὶ μεγάλο δημαδῖο

Παραιτήσεις καὶ δηλώσεις, συμπολιταί μου, χαζοί,
 ὅλοι ἀκούσατε μαζῆ
 μὰ, γκουάρντα πάλι ἐ πάσα
 Ζαβιτσάνο, Σάντισο Πάντσα,
 Ζαβιτσάνο μου Ἰππότη,
 κι' ἔλα πές στὸν Δόν Κιχώτη,
 ποῦ τὴ χώρα κυβερνᾶ
 πρὶν χαθῆ ἡ κάθ' ἐλπίδα
 καὶ σᾶς πιάσ' ἡ ἀλυσίδα
 τὰ στερνὰ τιμᾶν τὰ πρῶτα
 καὶ τὰ πρῶτα τὰ στερνὰ
 Στάσου ἔμπρός του, ἀκόμη ντοῦρος
 σᾶν κορφιάτης ποῦσαι ποῦρος,
 φέρε βόλτα μιὰ, τὰ μάτσα
 κι' εἰς τὸ κῦμα τῶν ὤρων,
 στείλε, διάλει! στὰ.... κομμάτσα
 τὸ κακότυχο παρὸν.!.
 ποῦ τὸ συνοδεύει ὁ πάνος,
 ἄχ!! κακὸς, ψυχρὸς του χρόνος.!.!.!

**Πρὸς ἀγωνιστὰς ἰππότας δύο λόγια θαυμασμοῦ
νὰ τρῶν' πάντοτε χαστούκια ἐκ τοῦ ποδοσφαιρισμοῦ**

Μιὰ σπαλιάρα, δυὸ χαστούκια, ἀθληταί μας Πατρινοί,
τρία, τέσσαρα καὶ πέντε κι' ἕξη ἀκόμη, τί ντροπή!
κι' ὁ Ἀνδρέας σὺν μπουρλότο στὰ κοντὰ θὰ σᾶς γενῆ
κι' ὁ Θεὸς μονάχα ξέρει τί θὰ ψάλλῃ, τί θὰ πῆ
πῶ πῶ πῶ! ντροπή! ντροπή!

Ὡ Παναχαϊκὴ ἰππόται! Περί λοιπὸν ἢ προκοπῆ;
ποῦ αἱ δάφναι κι' αἱ μυρσίνας;
τὰ βραβεῖα σας... ποῦ,;.. εἶναι;
ὅταν φεύγατ' ἀπ' τὴν Πάτρα μὲ χαρούμεναις φωναῖς
Τώρα... πᾶρ' τε τῆς σπαλιάραις
καὶ ἀκοῦτε νὰ σᾶς ψάλλῃ ὁ κἀθένας κουνενὲς
μὲ κοιβένταις περὶ ἀπλαῖς
γιατὶ τάχα νὰ μὴν πάρ' τε, σὺν τῆς βρήκατε φτηναῖς,
κι' ἄλλαις ἕξη, μὲ τῆς ἄλλαις
νὰ τῆς κάμετε διπλαῖς,

Ἄλλ' ὡς τόσο! θὰ ἐγλεντῆστε! Δὲν ἀμφέβαλα ποτέ!
Πολλαῖς πόρταις στὴν Ἀθήνα θὰ βρέθῃκαν' ἀνοικταί
γιὰ μεγάλο σας χατήρι;
καὶ θὰ ἔρυσεν ἀφρώδης ἢ σαμωάνια στὸ ποτῆρι
γιὰ νὰ ῥθῆτε νικηταί!

Πόσοι ἐδῶθενε φευγάτοι, τῆς πατριῖδας θαυμασταί,
θὰ σᾶς ᾠρόσφεραν ἀπ' οὐλα
γιὰ νὰ κάμετε.. μιὰ νοῦλα!
τρομεροί.. ἀγωνισταί!

Μιὰ σπαλιάρα, τρεῖς σπαλιάραις, πέντε ἕξη στὴ σειρά
δόξα νάχη ὁ ἐν Ὑψίστοις! μᾶς ἔφερτε μιὰ φορὰ
καὶ αἰσθάνομαι μεγάλη κι' ἰδιαίτερη χαρὰ
γιὰ μιὰ τέτοια συφορὰ..
κι' ἀποσύρομαι στὴν ἄκρη
μὲ ἀπελπισίας δάκρυ..

καὶ μ' εὐχὴ ὅπου τὰ φθάνῃ ὡς τὰ μάκρη τ' οὐρανοῦ
νὰ περνοῦν ταχὺ γιὰ μὲ,
αἱ θλιμέναι αὐταὶ στιγμαί!
μήπως χάσω καὶ τὸ νοῦ!

**Τὰ ἐγκαίνια ἐγέναν ἐπὶ τέλους τακτικά
καὶ προσφέρθησαν ἐν τέλει καὶ τὰ ἀναψυκτικά**

Ἄναγγέλομ' ἐπισήμως πρὸς ἀμφοτέρω τὰ μέρη
καὶ στὸν κάθε χασομέρη
ἀπὸ δῶθεν ὡς ἐκεῖθεν κι' ἀπὸ τὴν κορφή ὡς τὸν πάτον
τὰ ἐγκαίνια πῶς ᾔγιναν καὶ τῶν νέων ἀποπάτων
καὶ πῶς ᾤπῃκεν ἐκ τῶν πρώτων
ὁ κύριος Δήμαρχος καὶ πάλι
μὲ φωτιγῆς εἰς τὸ κεφάλι,
οἷας ἔβγαν' ἐκ τῶν φώτων
πλὴν δὲν ἔγιναν ἐν τούτοις τὰ ἐγκαίνια μὲ κρότον,
μόνον ποῦγιναν τοῦτέστι σὺν νὰ λέμε τακτικά
καὶ σὺν πέρασεν ὁ Βλάχος κι' ὑστερώτερον οἱ ἄλλοι
καὶ μικροὶ μὰ καὶ μεγάλοι
προσεφέρθησαν ἐν τάξει καὶ τὰ... ἀναψυκτικά.

Μπράβο! Δήμαρχε! χαλάλι!
νὰ παῦ ἔργα κάνεις πάλι
καὶ τὴν ψῆφο μᾶς ζητᾶς
κι' ἀπὸ πίσω σου κᾶτ' ἄλλοι
ποῦ 'σὺ, τάχα, δὲν... κυτᾶς,

μᾶς κουνᾶνε τὸ κεφάλι
σὺν νὰ λέν', ποῦ θὰ μᾶς πᾶς
πέσ' τα σ' ἄλλονε... Φελλάχο!
'Υποψήφιε, Γιάννη Βλάχο,
κι' ἐμᾶς, νὰ... μᾶς... παρατᾶς!!
Μωρὲ σὺ, τὸ λένε ὅλοι!!

Φτού! νὲ πάρουν οἱ διαβόλοι!!
πῶς ἐγέμισες τὴν πόλι
ἀπὸ ἔργα λογικά.
Ἐκαμες τοὺς ἀποπάτους
γιὰ τῆς μοίρας τά.. καμὰ
ἔκαμες οὐμοτομίας
σὲ χωράφια φιλικὰ
μὰ καὶ συγγενειακά.

κατὰ τύχη!.. τέλος πάντων!.. μὰ, κι' οὐτ' ἔκαμες.. κακά!!

Πολλά ἔκαμες ταξείδια
μ' ἔξοδα Δημοτικά
μὲ χαλίγια καὶ μὲ στρεΐδια
δρόμους στρώνεις.. τακτικά
κι' ὅποιος θέλει νὰ περνεῖ
πλάνει πάντα τ' ἀκρινὰ

γιατ' ἂν πάη στὰ χαλίγια πάει πίσω καὶ μπροστὰ
κι' ἔτσι ἔφτιασες ἀπ' ὅλα, ὅσα πρέπουν τακτικά
καὶ ἀπόπατον πρὸ πάντων γιὰ τῆς μοίρας τά.. κακά
καὶ σοῦ πρέπουνε τὸ ὄντι ὑστερον ἀπ' ὄλ' αὐτὰ
νὰ περάσῃς ἀπὸ κά...
καὶ νὰ πάρῃς ἄλλο ἓνα ἀπὸ τ'... ἀναψυκτικά!!

Λοιπὸν τέλος! Ἐπισήμως πρὸς ἀμφοτέρω τὰ μέρη
ἀναγγέλοντας τὸ νέον καλῶ κάθε χασομέρη,
κι' ὅσοι ἔχετε γεμάτη, ὦ! παμφίλατοι τὴ μάμα!
ἐκεῖ τρέξατ' ἐν τῷ ἄμα
σωρηδόν, μαζῆ κι' ἀντάμα
γιὰ νὰ γίνῃ κι' ἡ ρεκλάμα
καὶ χαρῆτε μεταλόγων, ὡσὰν ζῶα λογικά
πῶς ὁ Γιάννος μᾶς φροντίζει, τέλος πάντων στοργικά
ποῦ νὰ κάν' τε τὰ... κακά

**Τῷ πατρὶ μας «Λαυρεντίῳ»
ὅστις ἐν κομβολογίῳ
περὶ πάντων μεριμνᾷ,
λόγους εὐχαριστηρίους
ἀποστέλλω ταπεινὰ.**

Τοῦ πατρὸς μας Λαυρεντίου
τ' ἅγιο χεῖρι τοῦ φιλῶ
καὶ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου
ἀπ' τὰ χεῖρια του ζητῶ
γιατ' ἐν ἄρθρῳ θαυμαστῷ
τὴν «Καμπάνα» ἐπαινεῖ
καὶ μὲ τρόπο ζηλευτὸ
καὶ τὸν Ἄρβαν ἐξυμνεῖ,
ὅς εὐγνώμων δι' αὐτὸ
τὸν ὑπὲρ εὐχαριστῶ,
καὶ τῷ φιλῷ Τηλεγράφῳ
ποῦ ἰδιαίτερος γράφω
ἐπιστέλλω τὸ αὐτὸ.,
καὶ μὲ τρόπο ταπεινὸ
καὶ τοὺς δυὸ τους προσκυνῶ!

**Πώς ο Φάπας με τον Κλάπα μες' τήν ἄλλην Κυριακή
τήν ἐπίδειξι τοῦ Ὀμίλου, δηλαδή τῆ Ναυτικῆ
ἦλθαν κι' εἶδαν, τί ἀκοῦσαν και πῶς 'φύγαν ἀπό 'κει**

Φ.— Μήπως εἶσαι γιά τὸ Μῶλο; Κι' ἐγὼ πάου κατὰ 'κει....
 Κ.— Μιὰ ἐπίδειξις μοῦ εἶπαν, πῶς θὰ γίνῃ ναυτικῆ..
 και ἀκούω πῶχει γίνῃ δι' αὐτὸ μεγάλος κρότος
 κι' ὅπως ξέρεις!, ὅτι εἶμαι τῆς θαλάσσης φίλος πρώτος.
 Φ.— Πῶς;!!.. Δὲν ξέρεις!;
 Κ.— 'Αμφιβάλεις; Καὶ κοντὰ με διακόπτεις...
 σὰν νὰ ἦμην ἐγὼ δοῦλος, κι' ἐσὺ νᾶσουνα.. δεσπότης..
 Φ.— Ἄν τὸ ξέρω;! πῶς δὲν ξέρω, πῶς τὸ σῶμα σου τ' ἀφράτο
 ἄν στη θάλασσα τὸ ῥίξις, θὰ τὸ ἰδῆς εὐθὺς στὸν πάτο;
 Κ.— Λές! πῶς εἶμαι κι' ἐγὼ ντόπιος;.. ποῦ σὲ βλέπ' ἀπὸ καιρὸ
 κι' ἐνφ' βρίσκειται κοντὰ σου τὸ νεράκι δυὸ ἀχνάρια
 δὲν ἐπῆγες τὰ ποδάρι
 γιὰ νὰ πλύνῃς στὸ νερό;
 Φ.— Λές... ἀδειάζω..;
 Κ.— Κακομοίρη! ἕως πότε, θ' ἀπορῶ
 ἐπὶ τέλους. ἐδῶ πέρα, ἕναν ἄνθρωπο νὰ βρῶ;...!
 και γι' αὐτὸ στὸ Μῶλο πάου, τὸ παραξένο νὰ ἰδῶ:
 Φ.— Κι' ἐγὼ θᾶρθω!
 Κ.— Μὲ ξαφνιάζεις...
 Φ.— Μὰ νὰ πᾶμε ἀπὸ 'δῶ.
 Κ.— Κι' ἀπὸ κειθε, κι' ὅ, που θέλεις.. Για μὲ θᾶνε ἀρκετὸ
 νὰ ξεχάσης γιὰ μιὰ ὥρα τὸν ὥραϊο σ' ἐαυτὸ...
 Φ.— Λοιπὸν πᾶμε...
 Κ.— . . . . . Περπατῶ . . . . .
 Μά.. μοῦ φαίνεται στὸ Μῶλο, πῶς κοντεύω νὰ βρεθῶ.
 'Ακριβῶς; και νὰ ποῦ βλέπω.. ἕνα ἀνθρώπων ἀριθμὸ..
 Φ.— Κι' ἐγὼ βλέπω..
 Κ.— Τούς γνωρίζεις;
 Φ.— Ὅσους ξέρω θὰ σοῦ εἰπῶ,
 και δι' ὅσους δὲ ἤξεύρω, νὰ ρωτῶ δὲν θὰ 'ντραπῶ
 Τὰ δυὸ κότερα θαυμάζω, λευκαῖς χῆνες, στὸ νερὸ
 Κ.— Εἶν' τοῦ Κόλλα ἢ ἀπὸ 'κειθε και τοῦ Μόρφου ἢ ἀπὸ 'δῶ
 Φ.— Κι' αὐτ' ἢ βάρκα, σὰν τσαροῦχι, σὰν... παπούτσι ὀλανδικῶ;
 μὰ κι' ἐκεῖνος ποῦναι μέσ χ με κουστοῦμι ἀπὸ λευκὸ;
 Κ.— Αὐτὸς εἶναι τῆς θαλάσσης ὁ μεγάλος μερακλῆς.,
 εἶν' ὁ Κόλλας Σοφοκλῆς,
 ποῦ τὸν βλέπεις νὰ γυρίζῃ σὰν τῆ σβοῦρα ἐδῶ κι' ἐκεῖ
 γιὰ νὰ ἰδῆ τὸν ΝΟΠ μεγάλο, με μεγάλη προκοπή
 τρομερὰ ἐνθουσιώδης
 κι' ἀθορύβως θορυβώδης
 Φ.— Καὶ στὸ κότερο τοῦ Μόρφου βλέπω νᾶναι μερικὸι...
 Κ.— Εἶν' ὁ Μόρφου κι' ἢ κυρία και ἢ Μαίυ ἀπὸ 'κει.
 Φ.— Τὸν Κυριακό Σπέντζα τώρα, κάτι βλέπω νὰ κρατῆ
 μουσκεμένος..
 Κ.— Τὰ σημάδια στη σειρὰ τοποθετεῖ.
 Μά.. δὲν βλέπεις τὸν Μι Κόλλα. ποῦ μᾶς ἦλθε με τὰ γκαί;
 Τοῦ Κρεμμύδη τὴν κυρία ποῦ φορεῖ λευκὸ γιανκά;
 και τὸν κύριο Κρεμμύδη, ποῦ γιὰ σέβανε κυτᾶ;
 Φ.— Τὰ Γεροκωστοπουλάκια καμαρώνω και κυτῶ
 τὸν Φωκίαν, 'Αχιλέα... και τὸν Μπάρου ἐν ταυτῶ
 Κ.— Καὶ τὸν Πετραλιὰ τὸν Νόντια, ποῦ ἀκούρατος γυρνᾶ
 δὲν τὸν πῆρεν ἢ ματιὰ σου, ποῦ στὰ μάτια σου περνᾶ;
 Δὲν κυτᾶζεις τὸν Τριάντη τὸν καλὸν τὸν 'Ηρακλῆ,
 ποῦ ἐπάνω στην ἔξεδρα με τὴν Τζίνη ὀμλεῖ;
 Φ.— Τὰς δυὸ Κάσαγλη κυτᾶζω με τὰ κίτρινα κεντίδια
 και τὴν Μις 'Ελλάδα βλέπω, ποῦ κι' αὐτῆ φορεῖ τὰ ἴδια

και τὸν Κούλη τὸν μνηστήρα με τὴν ἀδελφῆ μαζῆ
 και κοντὰ στὸ Δέ-Μαρτίνο μιὰ γρηοῦλα, σὰν χαζῆ.
 Τὰς τρεῖς 'Αντριανοπούλου με τὰ μαῦρα κάθε μιὰ
 και κοντὰ στὸν Καραβίτη, και τὸ Γιάννη Διαλησμᾶ.
 Κ.— Νὰ κι' ἢ 'Αντριανοπούλου τοῦ καλοῦ μας τοῦ γιατροῦ
 κι' ὁ 'Ανδρέας ὁ Λοβέρδος ποῦ κυτᾶει στὰ κουτουροῦ
 και ὁ Λέων Μεσηνέζης με τὴν ἄσπρη σαντακροῦ.
 Φ.— Νά! κι' ὁ Πράττης ὁ Γρηγόρης 'Αστυνόμος Διευθυντῆς
 κι' ἢ Δι-Λέρινα, τὸ καμᾶρι ἐκ τῆς Φιλαρμονικῆς
 και πλησίον τῆς γλυκειᾶς και καλῆς τῆς ἀδελφῆς
 ἢ γλυκειᾶ Σωτηριάδη πῶχει βλέμμα ζωηρὸ
 κι' ὁ καλὸς Σωτηριάδης ταγματάρχης στὸ Στρατὸ
 Κ.— Τὴν κυρία Στυροπούλου βλέπω με χρωματιστὸ
 στὴν ὥραϊα κλαρωτὸ,
 και μιὰ βάρκα ποῦ γυρίζῃ με πολλαῖς γλυκειαῖς κοπέλλαις
 με κινέζικαις ὀμπρέλλαις
 και κατασκευῆς εἶν' ὀλαις τοῦ Κωστῆ Βασιλοπούλου
 Φ.— Πρὸς τὰ 'κειθε καμαρώνω και τὰς δυὸ Παναγοπούλου
 τὴν κυρία και τὴν κόρη και τῆς δυὸ Παρθενοπούλου
 και τὴ νόστιμη Μαλφίτσα, μὰ και τὴν Γρηγοροπούλου
 τὴν ὥραϊα τὴν κυρία Σίγμα Γεροκωστοπούλου
 τὴν 'Ελένη Στάμου βλέπω μὰ και τὴν 'Αγγελοπούλου
 τῆς χαριτωμέναις Τζίνη και τὴν Τριανταφυλλοπούλου
 τὴν πικάντικη Τσαγγάρη, ὡς και τὴν 'Ανδρουτσοπούλου
 δυὸ γλυκειᾶς δεσποινίδας..
 Κ.— Λές, τοῦ Καρανασοπούλου
 Φ.— Ναί! Κι' ὀλόλευκα ντυμένη πάρα πέρα και τὴν Σούλου
 τὸ Χαράλαμπο Παῖζη και τὰς τρεῖς Δημητροπούλου
 και τὸν Μπῆκο τὸ γιατρὸ
 τὴν καλῆ μας τὴ Μαχαίρα, τοῦ 'Ανδρέα τὴ Μαριῶ
 μ' ἕνα φόρεμα λευκὸ
 Κ.— 'Αλλὰ και τὴν 'Απασία μ' ἐμπριμὲ κι' ἐγὼ κυτῶ,
 και μ' ἐπρόλαβες στην ὥρα, ὅπου ἤθελα στὸ πᾶ.
 Φ.— Μὰ και τὸν Παρασκευόπ'λο τὸν κύρ Νιόνιο δὲν κυτᾶς,
 τὴν κυρία του δὲν εἶδες; Ποιὰ σειρὰ λοιπὸν κρατᾶς;
 και τὸν γέρω Κούν δὲν βλέπεις νὰ κουνᾶ τὸ κεφάλι;
 και τὸ Φώτη τὸ Γκασούρη και τὸν Ντρέ τὸν Τάκη πάλι
 ποῦ τὸν ἔχουμε καμᾶρι;
 Πῶς τὸ μάτι σου και τοῦτον, τὸ λοιπὸν, δὲν ἔχει πάρε
 Κ.— Βλέπω τὴν Γεροθανάση, τὴν πολὺ χαριτωμένη
 και τὴ Ρόζα τὴ Λαζάνη σίκ, σκερτσόζικα ντυμένη;
 τὸν Τσαφόπουλον 'Αντώνη
 ποῦ σὰν πρόεδρος, ποῦ εἶναι, καθισμένος καμαρώνει!..
 και κοντὰ τὴν Γιολγαράκη τὴ Χαρούλεια τὴ μικρῆ
 και στὰ κίτρινα ντυμένη πάρα πέρα τὴ Μαρι...
 και τοῦ Δημ. Στεφανοπούλου καμαρώνω τὰ κοράσια
 και τὴν Παπαδημητρίου με τὰ κόκκινα κεράσια
 Φ.— Σῶπα.. κύταξε.. κι' ἀρχίζει ὁ ἀγῶνας κι' ἢ βουτιῆς
 καταδύσεις και σπρωχτῆρις
 κύτα πλῆθος μηχαναῖς
 π' ἐτοιμάζονται νὰ πάρουν τῆς εἰκόνας τους αὐταῖς.
 Κ.— 'Εγὼ βλέπω τὸ Διαμάντη τὸ γιατρὸ τὸ Βαγενᾶ,
 ποῦ κι' αὐτὸς ἐδῶ γυρνᾶ,
 τὸ Σωτῆρι τὸ Ματσούκη.
 Φ.— Σούτ! Κι' ὁ ἀγῶνας ἀρχινᾶ..
 Κ.— Τὸ Βογδάση δὲν βλέπεις, ποῦ ἐπέρασε μπροστὰ σου;
 τὴν κυρία του ἐπίσης; ἢ δὲν εἶσαι στὰ σωστά σου;
 Φ.— Τὸν 'Αλέκο Μανωλόπ'λο σ' ἄσπρη βάρκα τὸν κυτᾶζω
 τὴν κυρία του ἐπίσης και τοὺς δυὸ και τοὺς θαυμάζω
 Κ.— Κῦτα τώρα και τῆς ἄλλαις..
 Φ.— Τούς ἀγωνιστᾶς κυτᾶζω, ποῦ ἀρχίσαν τῆς καβάλλαις

και ακουω στην εξεδρα το ωραιο κουαρτέτο
 π' αρχισε το Ριγολέτο
 και τη Γιώτα Φραγκοπούλου με τα μαυρα δροσερή,
 αλλά και του Καραγιάννη την κυρά και τη μικρή.
 Κ.— Δεν κυτάξεις το Λοβέρδο που ζητεί κάτι να πη;
 Φ.— Έγω βλέπω το Χαρμπίλα τον καλον καθηγητή
 την κυρία Κατραμάδου εις τας κόκκινα κι' αυτη
 του Καρυδη τη μικρή
 την μητέρα και την κόρη του Λεων. Γεωργοπούλου
 την καλή, χαριτωμένη την κυρία Λαμπροπούλου
 πουναι γένος Μακρουγένη
 αλλά και τον Μεσηνέζη τον καλον 'Αριστομένη
 και περὸ 'κειθε μωρε Κλάπα αν τα μούτρα σου γυρισες
 και τον Μίλτων Μεσηνέζη ζωηρον θα ιδης επίσης
 Κ.— Στάσου... Βόλευ αρχίζει... και μ' αρέσει να το ιδω...
 Λοιπον κόψε την κουβέντα...
 Φ.— "Αει, στο διαολ' από 'δω!!
 Τι να ιδης εσυ μωρ Κλάπα; απ' το θέαμα αυτό;
 Τι εσυ καταλαβίνεις;
 Κ.— Μά δεν βλέπω στα νερά;
 που πολλοι τσαλαβουτουνε, όπως πρέπει, ζωηρά;
 Φ.— Κύτα του Λιμεναρχείου γύρω, γύρω τη φρουρά
 το συνάδελφο Τσαούση πώγιν' εφοριακος
 κι' έναν πουρθε με μιὰ βάρκα πώχει μέσα δυο σκυλιά.
 Κύτα με τα δυο χρυσά του τον καλο μας Κασαλιά
 Κ.— Έγω βλέπω πως βουτουνε ανδρες, ξηφοι, παιδιά,
 κι' ενα σκύλλο, που γαυγίζει σαν ειναι στο Βωδηά,
 βλέπω και το Λιμενάρχη που περνά πλατειά, πλατειά
 κι' επιβλέπει...
 Φ.— Κι' εγω 'πρηρα τώρ' αμέσως στη ματιά
 την γλυκύτατη Μανούσου, τας Τσακάλου μ' εμπριμε
 την 'Ασλάν πολυ σκερτσόζα πουρθε τώρα 'μπρος σ' εμε
 με το τουρτερελ καφε
 Κ.— Και η Μελισσαροπούλου πρώτης τάξεως εφε
 με τον Κώστα κάμνουν, νάτους και ο Γιαγκος Μπομποτής
 Φ.— 'Απορω τα ονόματα τους στο μυαλο πως συγκρατείς
 Κ.— Φάουλι! κύτα!.. έχει γίνει και θ' αρχίσουν εξ αρχής
 κι' εσηκώθηκε και κύμα και για κύτα μη βραχίς
 Μη φωνάζεις και τον κόσμο που κυτάζει ανησυχεις
 Γιατι ολοι σε προσέχουν και προ πάντων ως θα ιδης
 ο 'Αντιπρόεδρος εφέτης Χατζ'ανδρέου, Δικαστής
 Φ.— Τον αρχίατρο τον Τσάλα βάλε τώρα μεσ' το νου
 μα κι' ακόμη την 'Ελένη, την καλήν Αύγερινου
 και τον Δημητρόπουλο μας τον Κωστή πολυ καλο
 δικηγόρον τε και φίλον και τον Μπάργου με μαγιο
 Κ.— Βλέπω τον Ειρηνοδίκη το Βρυώνη κάπου εδω
 και τους ΝΟΠ που φέρουν σάσπρο θυρεο, το μπλε σταυρο
 Φ.— Κι' άλλο φάουλι...
 Κ.— Την Λαμαντίνα κατα 'κειθε θεωρω
 στη γαίτα του Κυριακου, το Γεωργόπ'λο το Μιχάλη
 την καλή μας δεσποινίδα του αγαπητου Τοπάλη
 με ωραιο μεταξωτο
 Φ.— Τον Λεωνίδα Θεοφίλου ευγενή πραγματικό
 και την Κούλη βλέπω 'δωθε με το Σπ. τον αδελφο
 και τον Κάνιστρα τον Κώστα τον αρχίατρο γιατρο,
 την καλή του την κυρία που μ' αυτον ειναι μαζη
 και τον Τάκη, αγαπητον μας, τον Παπακυριαζη
 του ποδόσφαιρ' αθλητη
 τον Ντινάκο, αδελφο του, που για 'δω δεν ευκαιρει
 και πως ηλθε κι' εδω περα, η καρδια μου απορει!
 Τον Μαυρόκοτα, που πάντα σε λιμάρει, σαν σε βρει

τον Καρρέρ το Νιόνιο βλέπω καλον νεον, εκ των πάνυ
 Κ.— Βλέπω ναυταις και μεσίταις και το Γιάννη, μπεχλιβάνη,
 το Σιάνο, Μπουκαούρη, το καλον Διλέρνια Γιάννη,
 που το τέσμα του κρατει
 και τον Πετραλιά τον Νώντα μ' ενα τέσμα νικητη
 ενφ' εξη απο τους άλλους του περνανε στη στιγμή
 κι' ο χορός καλα κρατει
 Μά καμάρωσε λιγάκι και το Δημ. Συνοδινό
 σαν ζαργάνα, σαν ξιφία και τον Τ. 'Αραβαντινό,
 κι' εκ της παρακυβερνήσεως,
 κι' ανευ παρεξηγήσεως
 θεωρω τον Μιχαλόπ'λο
 τον Γιώργο και πλησίον του τον Τ. Παναγιωτόπουλο
 Φ.— Την καλή μας Ευτυχία, που στο σπίτι της μπορει
 πασουμάκια να φορη,
 αλλά εξω με τη μόδα θα την δης να περπατη;
 μη την βλέπεις να περνά;
 Κ.— . . . . Δεν την βλέπω πουθενά!
 Φ.— Και τον Ζούρα μη τον ειδες εδω δα να... τριγυρνά
 Κ.— ούτ' αυτον, άλλ' όπως ξερω, έχει απλώνει τραχανά
 ανοιξ' άλλο Φαρμακειο και κουράζεται δεινά
 γιατί θέλει νάναι πρώτης, κι' απ' αυτόνε να περνά,
 κάθε φάρμακον, που δίνει ο γιατρος σας, και κερνά
 Φ.— Πρόσεξε! 'Ο αγών τελειώνει...
 Κ.— Κι' ολο βλέπω ο αέρας, όσο πάει και δυναμώνει
 αλλά και τα παληκάρια, που μās κάνουνε τα ψάρια
 σαν πηδούν απ' τη μαούνα με τα άσπρα τα ζωνάρια!!
 Φ.— Βλέπω το Γεροθανάση, το Μπιρμπίλη, σαν λεχάρια,
 κάποια πουρθε διασωθείσα μα...εκ του κατακλυσμου
 κι' ολο εδάγκωνε τα χείλη εις τη θέα του..γυμνου
 και δεν εφρευγεν εν τούτοις, Κλάπα, εκ του σκανδαλισμου
 αν κι' εφόρει ακόμη πουφρα
 κι' ειχε πάντα απο κοντά της μιὰ δουλίτσα μ' άσπρη σκούφια
 Κ.— Βλέπω τον Χαραλαμπίδη, μα και τον Τρικαλινό
 πολυποίκιλα κοστούμια, τουαλέταις κόμ—ιλ—φο
 μα μου στράβωσε τα μάτια ο βορηάς, που δυναμώνει
 με τη σκόνι, που σηκώνει
 και τον κόσμο και κοσμάκι, καθώς βλέπω τον σαρώνει
 Φ.— 'Αλλά θα ομολόγησης τη θαυμάσια γιορτη
 και μακάρι να γενώταν μα.. και κάθε κυριακή
 κι' ο καθένας να συντρέξη, συνιστώ καθώς μπορει
 και συγχάιρω τον Τριάντη τον καλο μας 'Ηρακλη
 που έχάρισε μιὰ βάρκα εις τον ΝΟΠ, πολυ καλή
 και την ομοια ευχή μου δίνω και στον φίλον Ποσειδώνα
 και αν ήτανε δική μου η γοργόνα η... Καλυδώνα
 θα την χάριζα κι' αυτη
 στον παιό νεον βουτηχτή
 Κ.— Πάμε.. Δεν βαστώ τη σκόνι...
 κι' ο αέρας, δυναμώνει
 Φ.— Πάμε, πάμε.. για .. να... φάμε,...!...
 γιατ' αν κι' ήτανε ωραία η επίδειξις αυτη
 πείνα μώφερ' αρκετη
 μ' ας αφίσωμεν εν τούτοις εις την τόσην ταραχή
 τής καρδιάς μας την ευχή
 τέτοιο θέαμα να ιδούμε και την άλλη Κυριακή

